BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. kovo 18 d.*

Byloje T-189/08

Forum 187 ASBL, įsteigta Briuselyje (Belgija), atstovaujama baristerių A. Sutton ir G. Forwood,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą N. Khan ir C. Urraca Caviedes,

atsakovę,

dėl 2007 m. lapkričio 13 d. Komisijos sprendimo 2008/283/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija suteikė Belgijoje įsteigtiems koordinavimo centrams, iš dalies keičiančio Sprendimą 2003/757/EB (OL L 90, 2008, p. 7), panaikinimo tiek, kiek juo koordinavimo

* Proceso kalba: anglų.

centrams, kuriems taikomas 2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* (C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479), nesuteikiami į ateitį taikytini protingi pereinamieji laikotarpiai,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Papasavvas (pranešėjas) ir A. Dittrich,

posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. liepos 6 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Belgijos koordinavimo centrų apmokestinimo tvarką, kuri yra įprastai taikomos tvarkos išimtis, nustato kelis kartus papildytas ir iš dalies pakeistas 1982 m. gruodžio 30 d. Karaliaus nutarimas Nr. 187 dėl koordinavimo centrų įsteigimo (*Moniteur belge*, 1983 m. sausio 13 d., p. 502).

2 Koordinavimo centrui ši tvarka taikoma, tik jei jis iš anksto individualiai gauna Karaliaus nutarimu suteikiamą leidimą. Kad gautų tokį leidimą, centras turi priklausyti tarptautinei grupei, kurios kapitalas ir atsargos yra ne mažiau kaip vienas milijardas Belgijos frankų (BEF), o metinė grupės apyvarta ne mažesnė kaip 10 milijardų BEF. Leidžiama tik tam tikra parengiamoji, pagalbinė ir centralizavimo veikla, o finansų sektoriaus įmonėms ši tvarka netaikoma. Baigiantis pirmiems dvejiems veiklos metams centrai turi įdarbinti Belgijoje ne mažiau kaip 10 visą darbo dieną dirbančių darbuotojų arba juos atitinkantį kitų darbuotojų skaičių.

3 Centrui suteiktas leidimas galioja dešimt metų ir gali būti pratęstas tokiam pat laikotarpiui.

4 Europos Bendrijų Komisija išnagrinėjo koordinavimo centrų apmokestinimo tvarką ją nustatant. Pirmiausia savo sprendimuose, apie kuriuos pranešė 1984 m. gegužės 16 d. ir 1987 m. kovo 9 d. laiškais, Komisija iš esmės nusprendė, kad tokia tvarka, pagrįsta fiksuotu koordinavimo centrų pajamų nustatymu, neturi pagalbos požymių.

5 1998 m. lapkričio 11 d. priėmusi Pranešimą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms (OL C 384, p. 3), Komisija pradėjo bendrą valstybių narių mokesčių teisės aktų tyrimą valstybės pagalbos taisyklių aspektu.

6 Šiomis aplinkybėmis 1999 m. vasario mėn. Komisija paprašė Belgijos valdžios institucijų tam tikros informacijos pirmiausia apie koordinavimo centrams taikomą tvarką. Belgijos valdžios institucijos atsakė 1999 m. kovo mėnesį.

7 2000 m. liepos mėn. Komisijos tarnybos informavo šias valdžios institucijas, kad ši tvarka, atrodo, yra valstybės pagalba. Siekdamos pradėti bendradarbiavimo procedūrą pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 17 straipsnio 2 dalį, Komisijos tarnybos paprašė Belgijos valdžios institucijų per vieną mėnesį pateikti savo pastabas.

8 2001 d. liepos 11 d. Komisija, remdamasi EB 88 straipsnio 1 dalimi, priėmė keturis reikalingų priemonių pasiūlymus visų pirma koordinavimo centrams taikomos tvarkos atžvilgiu. Ji pasiūlė Belgijos valdžios institucijoms priimti kelis šios tvarkos pakeitimus, kartu numatant, kad pereinamuoju laikotarpiu, kol šios priemonės bus priimtos, turintys leidimą centrai gali toliau naudotis ankstesne tvarka iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

9 Belgijos valdžios institucijoms nepriėmus Komisijos pasiūlytų reikalingų priemonių, Komisija sprendimu, apie kurį pranešė 2002 m. vasario 27 d. laišku (OL C 147, p. 2), pradėjo oficialią tyrimo procedūrą pagal Reglamento Nr. 659/1999 19 straipsnio 2 dalį. Komisija visų pirma paprašė Belgijos Karalystės pateikti savo pastabas ir visą informaciją, kuri gali būti naudinga vertinant nagrinėjamą priemonę. Ji taip pat paprašė šios valstybės narės ir suinteresuotųjų trečiųjų asmenų pateikti pastabas ir visus duomenis, kurių gali prireikti nustatant, ar asmenys, kuriems taikyta nagrinėjama tvarka, turėjo teisėtų lūkesčių, dėl kurių reikia numatyti pereinamojo laikotarpio priemones.

10 2002 m. rugsėjo 13 d. ieškovė pareiškė ieškinį dėl sprendimo pradėti oficialią tyrimo procedūrą panaikinimo (byla T-276/02).

11 Baigdama oficialią tyrimo procedūrą, Komisija 2003 m. vasario 17 d. priėmė Sprendimą 2003/757/EB dėl pagalbos schemos, kurią Belgija įgyvendino Belgijoje įsteigtų koordinavimo centrų naudai (OL L 282, p. 25, toliau – 2003 m. Sprendimas).

12 Remiantis 2003 m. Sprendimo 1 ir 2 straipsniais:

„1 straipsnis

Dabartiniu metu Belgijoje galiojanti koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka, kurią leidžiama taikyti remiantis Karaliaus nutarimu Nr. 187, yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalbos schema.

2 straipsnis

Belgija turi panaikinti 1 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą arba pakeisti ją taip, kad ji taptų suderinama su bendrąja rinka.

Nuo pranešimo apie šį sprendimą šios tvarkos ar atskirų jos dalių taikymas nebegali būti pripažįstamas naujiems subjektams ar pratęstas atnaujinant dabartiniu metu galiojančius leidimus.

Iki 2000 m. gruodžio 31 d. leidimą gavusiems centrams galima taikyti šią tvarką, kol baigsis pranešimo apie šį sprendimą metu galiojusio individualaus leidimo terminas, bet ne ilgiau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 dienos. Remiantis antra pastraipa, jei leidimas atnaujinamas iki šios datos, leidimai naudotis šiame sprendime nurodyta pagalbos schema nebegali būti išduoti, net ir laikinai.“

13 Jau 2003 m. kovo 6 d. Belgijos Karalystė tuo pačiu metu kreipėsi į Komisiją ir Tarybą, kurių paprašė „imtis reikalingų priemonių, kad koordinavimo centrų, kurių leidimo galiojimo laikas baigėsi po 2003 m. vasario 17 d., leidimas galėtų būti pratęstas iki 2005 m. gruodžio 31 dienos“. 2003 m. kovo 20 d. ir gegužės 26 d. EB 88 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos pagrindu šis prašymas buvo atnaujintas.

14 2003 m. balandžio 25 d. ir 28 d. Belgijos Karalystė ir ieškovė, koordinavimo centrus vienijanti asociacija *Forum 187*, pareiškė ieškinius, kuriais siekiama suspenduoti ir panaikinti visą 2003 m. Sprendimą ar jo dalį (bylos C-182/03 ir T-140/03, dabar – C-217/03; bylos C-182/03 R ir T-140/03 R, dabar – C-217/03 R).

15 2003 m. birželio 2 d. Nutartimi *Forum 187 prieš Komisiją* (T-276/02, Rink. p. II-2075) Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinį dėl sprendimo pradėti oficialią tyrimo procedūrą panaikinimo kaip nepriimtiną.

16 2003 m. birželio 26 d. Nutartimi *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* (C-182/03 R ir C-217/03 R, Rink. p. I-6887; toliau – Nutartis *Forum 187*) Teisingumo Teismo pirmininkas nutarė sustabdyti 2003 m. Sprendimo vykdymą tiek, kiek juo draudžiama Belgijos Karalystei atnaujinti pranešimo apie šį sprendimą metu galiojusius koordinavimo centrų leidimus.

17 Belgijos valdžios institucijos atnaujino koordinavimo centrų leidimus, kurių galiojimo laikas baigėsi tarp 2003 m. vasario 17 d. ir 2005 m. gruodžio 31 d., kaip tai joms buvo leista Nutartimi *Forum 187*. Išskyrus keturis centrus, kuriems leidimai buvo atnaujinti neribotam terminui, šie visi leidimai buvo atnaujinti laikotarpiui iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

18 2003 m. liepos 16 d. Tarybos sprendimu 2003/531/EB dėl Belgijos vyriausybės pagalbos suteikimo tam tikriems Belgijoje įsteigtiems koordinavimo centrams (OL L 184, p. 17), priimtu remiantis EB 88 straipsnio 2 dalimi, „pagalba, kurią Belgija ketina suteikti iki 2005 m. gruodžio 31 d. įmonėms, 2000 m. gruodžio 31 d. turėjusioms leidimą veikti kaip koordinavimo centrai pagal <...> Karaliaus nutarimą Nr. 187, nustojantį galioti tarp 2003 m. vasario 17 d. ir 2005 m. gruodžio 31 d.“, pripažinta suderinama su bendrąja rinka. 2003 m. rugsėjo 24 d. Komisija pareiškė ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo (byla C-399/03).

19 2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismas iš dalies panaikino 2003 m. Sprendimą tiek, kiek jis nenumato pereinamojo laikotarpio priemonių, taikytinų koordinavimo centrams, kurių prašymai dėl leidimo atnaujinimo buvo nagrinėjami pranešimo apie minėtą sprendimą dieną arba kurių leidimų galiojimas baigėsi pranešimo apie šį sprendimą dieną ar netrukus po jos (2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, toliau – Sprendimas *Forum 187*). Tą pačią dieną Teisingumo Teismas Sprendimu *Komisija prieš Tarybą* (C-399/03, Rink. p. I-5629) taip pat panaikino Sprendimą 2003/531.

20 2006 m. liepos 4 d. laišku Komisija Belgijos valdžios institucijų paprašė pateikti jai per 20 darbo dienų tam tikrą informaciją, siekdama nustatyti, kokių veiksmų reikia imtis po Sprendimo *Forum 187* priėmimo.

21 2006 m. gruodžio 27 d. Belgijos Karalystė priėmė Įstatymą dėl įvairių nuostatų (*Moniteur belge*, 2006 m. gruodžio 28 d., p. 75266, toliau – 2006 m. Įstatymas), leidžiantį iki 2010 m. gruodžio 31 d. pratęsti leidimą visiems koordinavimo centrams, kurie to paprašytų, prireikus atgaline data. Be centrų, kurių leidimai buvo atnaujinti tarp 2003 m. vasario 17 d. ir 2005 m. gruodžio 31 d., t. y. po to, kai buvo priimta Nutartis *Forum 187*, 2006 m. Įstatyme buvo numatyta, kad šia pratęsimo galimybe taip pat galės pasinaudoti centrai, kurių leidimai baigia galioti tarp 2006 m. sausio 1 d. ir 2010 m. gruodžio 31 d., ir nepatikslintas skaičius centrų, kurių leidimai baigs galioti ne vėliau kaip 2005 m. gruodžio 31 d., bet kurie iki tos dienos nebus pateikę prašymo atnaujinti leidimą. Apie šį įstatymą Komisijai pagal EB 88 straipsnio 3 dalį nebuvo

pranešta, bet jo įsigaliojimas buvo susietas su sąlyga, kad Komisija turi patvirtinti, jog jam neprieštarauja.

22 Po kelių priminimų ir pasikeitimų korespondencija su Komisija Belgijos valdžios institucijos 2007 m. liepos 16 d. pateikė informaciją, kurios Komisija buvo prašiusi 2006 m. liepos 4 dieną. 2007 m. vasario 8 ir 16 d. laiškais jos pateikė papildomų paaiškinimų. Be to, Komisija ir šios valdžios institucijos buvo susitikusios tris kartus – 2007 m. vasario 5 d. ir 15 d. bei kovo 5 dieną.

23 2007 m. kovo 21 d. laišku Komisija informavo Belgijos valdžios institucijas apie savo sprendimą išplėsti 2002 m. vasario 27 d. pradėtą oficialią tyrimo procedūrą dėl koordinavimo centrams taikomos tvarkos. Šis sprendimas ir kvietimas suinteresuotiesiems asmenims pateikti savo pastabas dėl tinkamų pereinamojo laikotarpio priemonių, kurias, remdamasi Sprendimu *Forum 187*, turėjo numatyti Komisija, buvo paskelbti 2007 m. gegužės 16 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 110, p. 20).

24 Baigdama šią oficialią tyrimo procedūrą, Komisija 2007 m. lapkričio 13 d. priėmė Sprendimą 2008/283/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija suteikė Belgijoje įsteigtiems koordinavimo centrams, iš dalies keičiantį 2003 m. Sprendimą (OL L 90, 2008, p. 7, toliau – ginčijamas sprendimas).

25 Ginčijamu sprendimu visų pirma pakeičiamas 2003 m. Sprendimo 2 straipsnis, dėl to koordinavimo centrams, kurių prašymai dėl leidimo atnaujinimo buvo nagrinėjami pranešimo apie 2003 m. Sprendimą dieną arba kurių leidimų galiojimas baigėsi pranešimo apie šį sprendimą dieną ar netrukus po jos, t. y. tarp 2003 m. vasario 18 d. ir 2005 m. gruodžio 31 d., leista naudotis nagrinėjama tvarka iki 2005 m. gruodžio 31 d. ir jų leidimus leista atnaujinti iki tos pačios datos. Toliau dėl keturių centrų, kuriems leidimai buvo atnaujinti neribotam terminui po to, kai buvo priimta Nutartis

Forum 187, ginčijamame sprendime nurodoma, kad 2003 m. liepos 16 d. Komisijos pranešimas spaudai galėjo šiems centrams sukelti teisėtų lūkesčių dėl to, jog jie gali naudotis šia tvarka iki tol, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą pagrindinėje byloje. Kadangi šis sprendimas buvo priimtas 2006 m. birželio 22 d., atsižvelgiant į mokestinį priemonės pobūdį, ginčijamu sprendimu išplečiamas naudojimasis teisėtais lūkesčiais siekiant sudaryti šiems koordinavimo centrams galimybę pasinaudoti nagrinėjama tvarka iki įprasto mokestinio laikotarpio, buvusio sprendimo priėmimo dieną, pabaigos. Galiausiai ginčijamu sprendimu 2006 m. Įstatymas pripažįstamas nesuderinamu su bendrąja rinka tiek, kiek juo siekiama koordinavimo centrams taikomą tvarką pratęsti ilgiau nei iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

26 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodyta:

„Į [2003 m.] sprendimo <...> 2 straipsnį įterpiamas šis tekstas:

Koordinavimo centrams, kurių prašymai dėl leidimo pratęsimo nagrinėjami pranešimo apie šį sprendimą dieną arba kurių leidimų galiojimas baigėsi pranešimo apie šį sprendimą dieną arba netrukus po pranešimo apie jį, t. y. tarp šio pranešimo dienos ir 2005 m. gruodžio 31 d., koordinavimo centrų schema toliau gali būti taikoma iki 2005 m. gruodžio 31 d. Pratęsti minėtų koordinavimo centrų leidimus leidžiama ne ilgiau kaip iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.“

27 Remiantis ginčijamo sprendimo 2 straipsniu:

„Keturiems Belgijoje įsteigtiems koordinavimo centrams, kurių leidimas buvo pratęstas neribotam laikui remiantis <...> nutartimi [*Forum 187*], koordinavimo centrų schema gali būti taikoma iki įprasto 2006 m. birželio 22 d. galiojusio mokestinio laikotarpio pabaigos.“

28 Ginčijamo sprendimo 3 straipsnyje nurodyta:

„2006 m. <...> įstatymas nesuderinamas su bendrąja rinka tiek, kiek jo nuostatomis siekiama pratęsti koordinavimo centrams taikomą schemą po 2005 m. gruodžio 31 d., priimant naujus sprendimus dėl leidimo pratęsimo.

Todėl Komisija prašo Belgijos atsisakyti ketinimo įteisinti susijusias 2006 m. <...> įstatymo nuostatas.“

29 Ginčijamo sprendimo 4 straipsnyje nurodyta:

„1 straipsnis taikomas nuo 2003 m. vasario 18 dienos.“

Procesas ir šalių reikalavimai

30 2008 m. gegužės 22 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

31 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (aštuntoji kolegija) nutarė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo

priemones, pateikė ieškovei vieną rašytinį klausimą, pasiūlydamas atsakyti į jį per teismo posėdį, bei paprašė jos pateikti vieną dokumentą; ieškovė šį dokumentą pateikė per nustatytą terminą.

32 2009 m. liepos 1 d. laišku Komisija pateikė pastabas dėl teismo posėdžio pranešimo, laišką, kurį vienas iš koordinavimo centrų jai išsiuntė 2009 m. sausio 27 d., ir savo pastabas dėl jo. 2009 m. liepos 3 d. Pirmosios instancijos teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas nutarė pridėti šiuos dokumentus prie bylos medžiagos ir pasiūlė ieškovei pateikti savo pastabas dėl jų per teismo posėdį.

33 2009 m. liepos 6 d. įvykusiame teismo posėdyje išklausyti šalių pareiškimai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

34 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo koordinavimo centrams, kuriems taikomas Sprendimas *Forum 187*, nesuteikiami į ateitį taikytini protingi pereinamieji laikotarpiai,

— imtis visų reikalingų priemonių,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

35 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną arba, kitu atveju, kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

36 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnyje nurodytą tvarką formaliai nepareikšdama prieštaravimo dėl priimtinumo, Komisija tvirtina, kad ieškinys yra nepriimtinas. Todėl reikia išnagrinėti šio ieškinio priimtinumo klausimą.

Šalių argumentai

37 Pirmiausia Komisija teigia, kad ieškovė neįrodė, jog ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su ja susijęs. Iš tiesų ji neįrodė, kad jos situacija yra viena iš trijų, kai, remiantis teismų praktika, asociacijos pareikštas ieškinys yra priimtinas.

38 Pirma, dėl situacijos, kai asociacija yra individualizuojama dėl ginčijamo akto poveikio jos pačios interesams, pažymėtina, kad *Forum 187* tvirtinimas, kad ji veikia savo

vardu, yra tik teiginys, nepagrįstas jokiais įrodymais, kurie patvirtintų daromą poveikį jos pačios interesams.

39 Antra, dėl situacijos, kai teisės nuostata asociacijai pripažįstamos tam tikros procedūrinės teisės, remiantis teismų praktika, pažymėtina, kad *Forum 187* dalyvavimo tyrimo procedūroje negali pakakti, kad jai būtų suteikta teisė pareikšti ieškinį.

40 Trečia, dėl situacijos, kai asociacija atstovauja ieškovų, kurie turi teisę pareikšti ieškinį, interesams, pažymėtina, kad Komisija pirmiausia ginčija tai, kad *Forum 187* ieškinys priimtinas, motyvuodama tuo, kad byloje C-217/03 pareikštas ieškinys buvo pripažintas priimtinu, nes ieškinio priimtinumo klausimas turi būti vertinamas remiantis ieškinio pareiškimo metu buvusiomis aplinkybėmis, o ne ieškovės tapatybe. Bet kuriuo atveju tai yra neįmanoma, kai ieškovė, kaip nagrinėjamu atveju, yra asociacija, nes jos sudėtis gali pasikeisti. Šiuo atžvilgiu prie ieškinio pridėtas įgaliojimas nepagrindžia teiginio, kad ieškovės nariai ją oficialiai tuo tikslu įgaliojo, ir neįrodo, kad ji atstovauja centrams, kuriems taikomas ginčijamas sprendimas.

41 Be to, Komisija konstatuoja, kad nė vienas įrodymas nepatvirtina teiginio, jog ieškovė atstovauja centrams, kuriems leidimai buvo pratęsti neribotam terminui, ir neįrodo, kad ji atstovauja centrams, su kuriais ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs.

42 Šiuo atžvilgiu dėl ieškovės dubliko etape pateiktų įrodymų Komisija, remdamasi Procedūros reglamento 48 straipsnio 1 dalimi, pirmiausia nurodo, kad jie yra nepriimtini, nes ieškovė nemotyvavo pavėluoto jų pateikimo. Be to, šis pavėluotas pateikimas negali būti pateisintas. Toliau, jeigu šie įrodymai būtų priimtini, Komisija pažymi, kad neįrodyta, kaip ginčijamas sprendimas susijęs su dešimčia centrų, kurių įgaliojimus

pateikia ieškovė. Iš tiesų jos dubliko priede pateiktoje lentelėje centrų, kurių mokestinę situaciją ji turėtų parodyti, pavadinimai nenurodyti, o pateiktuose pranešimuose apie mokėtiną mokestį centrų pavadinimai yra įslaptinti. Todėl nėra jokio ryšio tarp centrų, kurių vardu ieškovė teigia veikianti, ir jos pateiktų pranešimų apie mokėtiną mokestį, kurie turėtų parodyti jų interesą išlaikyti nagrinėjamą tvarką. Taigi jokiu būdu neleidžiama neparodyti informacijos pagrindinėms bylos šalims, ypač kai ji susijusi su priimtinumu. Galiausiai, kadangi priimtinumas turi būti vertinamas ieškinio pareiškimo metu, o dauguma pateiktų pranešimų yra vėlesni, į juos negali būti atsižvelgta.

43 Antra, Komisija mano, kad net jeigu ginčijamas sprendimas ir yra susijęs su ieškovės nariais, ji neįrodė, kad jie turi interesą, kad tas sprendimas būtų panaikintas. Iš tiesų įstojimas į asociaciją, kuri yra ieškovė, nereiškia, kad egzistuoja interesas grąžinti galimybę naudotis nagrinėjama tvarka. Nors pradedant procedūrą, kuri buvo užbaigta 2003 m. Sprendimo priėmimu, visi koordinavimo centrai buvo suinteresuoti minėtos tvarkos išlaikymu, nuo dabar taip nebėra, kaip, be to, pripažįsta ieškovė. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad nuo 2006 mokestinių metų visos Belgijos įmonės, įskaitant koordinavimo centrus, turi galimybę pasirinkti sąlyginių palūkanų atskaitymo schemą, įtvirtintą 2005 m. birželio 22 d. Įstatyme, kuriuo nustatoma mokesčių nuolaida rizikos kapitalui (*Moniteur belge*, 2005 m. birželio 30 d., p. 30077). Be to, ieškovė pati pripažino, kad Karaliaus nutarimu Nr. 187 nustatyta tvarka kartais yra mažiau palanki nei sąlyginių palūkanų atskaitymo schema, ir 2006 m. spalio mėn. patvirtino, kad kai kurie centrai pageidautų naudotis pastaraja. Tokiomis aplinkybėmis Komisija mano, kad net jei tarp ieškovės narių yra centrų, su kurių teise naudotis pereinamuoju laikotarpiu ginčijamas sprendimas yra susijęs, jie nebūtinai suinteresuoti jį ginčyti, nes jo panaikinimas nebūtinai pagerintų jų teisinę padėtį.

44 Savo triplike Komisija priduria, jog tai, kad centrai gavo pranešimus apie mokėtiną 2006 m. mokestį, neleidžia nustatyti suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Iš tiesų sąlyginių palūkanų atskaitymo schema nereiškia visiško atleidimo nuo mokesčių, todėl tai, kad mokestis mokėtinas už 2006 m. (arba vėliau už 2007 m.), neįrodo, kad centrų situacija yra mažiau palanki taikant sąlyginių palūkanų atskaitymo schemą nei pagal koordinavimo centrams taikomą tvarką. Dėl centro, kurio leidimas atnaujintas

neribotam laikui, Komisija mano, kad nagrinėjant ieškinio priimtinumo klausimą į tai nereikia atsižvelgti, nes nebuvo pateiktas nė vienas įrodymas, patvirtinantis, kad ginčijamas sprendimas susijęs su šiuo centru. Iš tiesų dubliko priede pateiktos lentelės stulpeliai, susiję su papildomu mokesčiu, kuris turi būti mokamas remiantis ginčijamu sprendimu, yra tušti ir tarp ieškovės pateiktų pranešimų apie mokėtiną mokestį nėra nė vieno, kuris būtų susijęs su tokiu mokesčiu.

45 Be to, Komisija mano, kad dėl ieškovės pozicijos Belgijos teisės atžvilgiu ieškinys netenka prasmės. Iš tiesų nors Nutartis *Forum 187* Belgijos valdžios institucijoms ir suteikia teisę atnaujinti kai kurių centrų leidimus, iki bus priimtas sprendimas pagrindinėje byloje, tačiau neįpareigoja, jos juos atnaujino iki 2005 m. pabaigos, išskyrus keturių centrų leidimus. Nė vienas iš ieškovės atstovaujamų centrų nepateikė prašymo atnaujinti leidimo prieš jam pasibaigiant, nors Sprendimas *Forum 187* dar nebuvo priimtas. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad nė vienas įrodymas nepatvirtina teiginio, jog leidimų atnaujinimas atgaline data yra Belgijoje leidžiama praktika. Be to, priešingai nei tvirtina ieškovė, centrai prarado savo statusą ne dėl ginčijamo sprendimo, o dėl to, kad pagal Belgijos teisės aktus 2005 m. pabaigoje pasibaigė jų leidimai.

46 Dėl klausimo, ar ieškovė turėtų suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl to, kad ginčijamu sprendimu draudžiama atnaujinti leidimus, Komisija konstatuoja, jog nė viena dublike pateiktos informacijos dalis neįrodo tokio suinteresuotumo.

47 Komisija nurodo, kad jos poziciją patvirtina 2008 m. gruodžio 19 d. Karaliaus nutarimo, kuriuo pritaikomi mokesčių teisės aktai, susiję su papildomomis sumomis tais atvejais, kai tam tikri koordinavimo centrai neperveda avansinių mokėjimų arba jų perveda nepakankamai (*Moniteur belge*, 2008 m. gruodžio 30 d., p. 68976), kuriuo Belgijos valdžios institucijos panaikino papildomas sumas, kurių turėjo būti reikalaujama iš centrų už pavėluotą mokesčio už 2007 ir 2008 mokestinius metus mokėjimą, priėmimas. Taigi, nors Belgijos valdžios institucijos savo pastabose, pateiktose

atsakant į sprendimą išplėsti oficialią tyrimo procedūrą, pasisakė už ilgesnį pereinamąjį laikotarpį (žr. pirmiau 23 punktą), jos šio požiūrio nebegynė užginčijus sprendimą, dėl to jų ankstesnė pozicija neleidžia pateisinti ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinio.

48 Trečia, Komisija savo triplike pažymi, kad, skirtingai nuo situacijos, egzistuojančios pareiškiant ieškinį dėl 2003 m. Sprendimo, ginčijamu sprendimu nesutrumpinami centrų leidimai, atnaujinti iki 2005 m. pabaigos, ir jis negali būti laikomas nuviliančiu lūkesčius dėl atnaujinimo, nes tokių lūkesčių negalėjo būti. Todėl Komisija mano, kad ieškovė faktiškai prašo kompensacijos dėl atsisakymo patvirtinti naują pagalbą, kuria norėtų naudotis jos nariai, tačiau į kurią negali pretenduoti. Šiuo atžvilgiu ieškinys taip pat nepriimtinas.

49 Ketvirta, tariant, kad dubliko etape pateikti įrodymai yra priimtini ir pakankami, kad būtų nustatyta ieškovės teisė pareikšti ieškinį, Komisija tvirtina, kad ieškinys yra priimtinas tik tiek, kiek jis susijęs su daugiausia dešimčia centrų, dėl kurių buvo pateikti įrodymai.

50 Pirmiausia ieškovė primena, kad ji yra pagal Belgijos teisę įsteigta ne pelno asociacija, kurios tikslas, remiantis jos įstatais, yra ginti koordinavimo centrų, įsteigtų pagal Karaliaus nutarimą Nr. 187, nacionalinius ir tarptautinius interesus. Nagrinėjamu atveju ji veikia ir savo, ir savo narių, kurie ją oficialiai įgaliojo, vardu. Šiuo atžvilgiu dublike ji nurodo esanti įgaliota dešimties savo narių atstovauti pareiškiant ir nagrinėjant šį ieškinį bei pateikia, be kita ko, lentelę su informacija, susijusia su jų situacija, nes šių centrų suteikti įgaliojimai leidžia jai pareikšti ieškinį bei pateikti jiems adresuotus pranešimus apie mokėtiną mokestį ir pranešimus apie mokesčių perskaičiavimą. Ji taip pat pažymi, kad jos nariai pateikė Belgijos valdžios institucijoms prašymus atnaujinti leidimus, o vienam iš jų Belgijos valdžios institucijos atnaujino leidimą neribotam terminui.

51 Toliau ieškovė tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su dešimt jos atstovaujamų koordinavimo centrų ir kad jie turi suinteresuotumą jį ginčyti, todėl jos ieškinys yra priimtinas. Šiuo atžvilgiu ji paaiškina, kad, priešingai nei teigia Komisija, ji netvirtina, jog Sprendime *Forum 187* pripažintas priimtinumas pagrindžia tai, kad nagrinėjamas ieškinys yra priimtinas. Tačiau ji remiasi minėtame sprendime pateiktais argumentais, susijusiais su asociacijos pareikšto ieškinio dėl panaikinimo priimtinumo kriterijais.

52 Pirmiausia, dėl tiesioginės ir konkrečios sąsajos ieškovė pažymi, pirma, kad sprendimas yra tiesiogiai susijęs su jos atstovaujamais centrais. Iš tiesų dėl ginčijamo sprendimo taikymo šie centrai nebegali naudotis koordinavimo centrams taikoma tvarka arba nuo 2005 m. gruodžio 31 d., arba nuo 2006 m. gruodžio 31 dienos. Be to, iš šių centrų, išskyrus vieną, kuriam leidimas buvo atnaujintas neribotam terminui, pareikalauta sumokėti papildomą mokestį už 2006 ir 2007 metus (žr. toliau 54 punktą). Antra, sprendimas yra konkrečiai susijęs su šiais centrais, nes jie priklauso siauram ūkio subjektų ratui ir yra asmenų, kurie buvo nustatyti arba kuriuos buvo galima nustatyti priimant ginčijamą sprendimą remiantis grupės nariams būdingais kriterijais, grupės nariai. Taigi šie centrai turi teisę pareikšti ieškinį, kaip ir ieškovė, kurios funkcija, remiantis įstatais, yra jų interesų gynimas. Dėl teiginių, susijusių su tuo, kad ginčijamas sprendimas nepadarė neigiamo poveikio jos nariams, ir dėl su jos sudėtimi susijusių teiginių pažymėtina, kad ieškovė juos atmeta ir daro nuorodą į prie jos dubliko pridėtą lentelę, kurioje pateikiama reikšminga informacija apie kiekvieną jos atstovaujamą centrą.

53 Antra, dėl savo ir savo narių suinteresuotumo pareikšti ieškinį ieškovė tvirtina, pirma, kad Komisijos pastabos dėl kitų nei Karaliaus nutarimas Nr. 187 Belgijos teisės aktų yra nereikšmingos, nes nagrinėjama byla susijusi tik su ginčijamo sprendimo teisėtumu, ir kad minėtas Karaliaus nutarimas yra vienintelis šioje byloje reikšmingas Belgijos teisės aktas. Todėl nereikia atlikti šio Karaliaus nutarimo ir sąlyginių palūkanų atskaitymo schemos lyginamojo vertinimo. Be to, Komisijos nurodyta pozicija (žr. pirmiau 43 punktą) šiuo atveju yra nereikšminga, nes santykiniai sąlyginių palūkanų atskaitymo schemos ir koordinavimo centrams taikomos tvarkos privalumai atskirų centrų atveju yra skirtingi ir ši byla bet kuriuo atveju susijusi tik su Komisijos

nustatytų atgaline data taikomų pereinamųjų laikotarpių teisėtumu. Galiausiai nė vienas iš ieškovės atstovaujamų centrų neatsisakė koordinavimo centro statuso taikymo 2006 metams iškeisdamas jį į sąlyginių palūkanų atskaitymo schemą ir tik vienas centras jo atsisakė nuo 2007 metų. Be to, nė vienas iš centrų, kurių leidimas galiojo po ginčijamo sprendimo priėmimo datos, t. y. 2007 m. lapkričio 13 d., sąlyginių palūkanų atskaitymo schemos nepasirinko.

54 Antra, Belgijos valdžios institucijų sprendimas įgyvendinti ginčijamą sprendimą ir išieškoti 2006 ir 2007 metų mokesčius parodo šių dešimties centrų finansinį ir teisinį suinteresuotumą. Iš tiesų visi centrai, išskyrus tą, kurio leidimas buvo atnaujintas neribotam terminui, gavo Belgijos valdžios institucijų reikalavimus atgaline data sumokėti papildomus mokesčius dėl jų turėto koordinavimo centro statuso netekimo. Taigi kai kurie centrai gavo pranešimus apie mokesčių perskaičiavimą, prieš tai daugeliu atvejų pateikus pranešimus apie mokėtiną mokestį, kuriuose buvo nurodyta išieškotina suma. Bendra mokėtina suma sudarė daugiau nei 40 milijonų eurų. Dėl centro, kurio leidimas buvo atnaujintas neribotam terminui, pažymėtina, kad jo interesas išvengti apmokestinimo atgaline data už 2007 metus.

55 Trečia, ieškovė teigia, jog tai, kad Belgijos valdžios institucijos leidimus centrams, kuriems taikomas Sprendimas *Forum 187*, išskyrus keturis iš jų, atnaujino tik iki 2005 m. gruodžio 31 d., nepažeidžia atitinkamų centrų teisės naudotis nagrinėjama tvarka po šios datos iki į ateitį taikytino protingo pereinamojo laikotarpio pabaigos. Taigi, priešingai nei teigia Komisija, Karaliaus nutarimas Nr. 187 ir toliau lieka teisinis leidimų pagrindas. Be to, nei Belgijos valdžios institucijos, nei centrai nesutiko su tuo, kad leidimai gali būti neatnaujinti protingam laikotarpiui po 2005 m. gruodžio 31 dienos.

56 Šiuo atžvilgiu dėl to, kad Belgijos valdžios institucijos 2001 ir 2002 metais buvo nurodžiusios, jog nepratęs nagrinėjamos tvarkos po 2005 m., ieškovė nurodo, kad po

2003 m. Sprendimo įvykę pasikeitimai privertė šias valdžios institucijas ieškoti alternatyvos minėtai tvarkai ir nustatyti tinkamą pereinamąjį laikotarpį centrams, kuriems neigiamą poveikį turėjo 2003 m. Sprendimas ir kuriems taikoma Nutartis *Forum 187*.

57 Be to, Belgijos valdžios institucijos neatsisakė taikyti nagrinėjamos tvarkos centrams, kurių leidimas baigėsi prieš 2005 gruodžio 31 dieną. Priešingai, jos paprašė Komisijos nustatyti į ateitį taikytiną pereinamąjį laikotarpį. Be to, priėmus Sprendimą *Forum 187*, galimybė centrams, kuriems skirtas šis sprendimas, nuo 2006 m. sausio 1 d. atnaujinti leidimus iki 2010 m. buvo paminėta laiške, kurį Belgijos finansų ministras 2006 m. liepos mėn. išsiuntė ieškovei. Be to, centrams išsiųsti pranešimai apie mokesčių perskaičiavimą rodo, kad negalimumas atnaujinti jų leidimų po 2005 gruodžio 31 d. išplaukia tik iš ginčijamo sprendimo, o ne iš Belgijos valdžios institucijų prieš šį sprendimą priimto sprendimo. Be to, Belgijos valdžios institucijos paskelbė 2006 m. Įstatymą, kuris pratęsia pereinamąjį laikotarpį iki 2010 m., tačiau jo neįgyvendino. Beje, 2007 m. rugpjūčio 14 d. laišku Belgijos mokesčių administratorius dėl netikrumo, susijusio su centrų statuso pasibaigimu, kai kuriems iš jų nustatė terminą 2007 metų mokesčių deklaracijoms pateikti. Atsižvelgiant į ginčijamą sprendimą, 2007 m. lapkričio 21 d. šis terminas buvo pratęstas.

Bendrojo Teismo vertinimas

58 Primintina, kad pagal teismų praktiką tokių asociacijų kaip *Forum 187*, kuriai pavesta ginti Belgijoje įsteigtų koordinavimo centrų kolektyvinius interesus, pareikšti ieškiniai priimtini trimis atvejais, tai yra tada, kai asociacijos atstovauja įmonių, kurios pačios turi teisę dalyvauti procese, interesams, kai asociacijos yra išskiriamos dėl ginčijamo akto poveikio jų pačių interesams, ypač dėl to, kad aktas, kurį prašoma panaikinti, paveikė jų, kaip derybininkių, poziciją, arba kai teisės nuostata asociacijoms aiškiai

pripažįsta atitinkamas procesines teises (1997 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Federolio prieš Komisiją*, T-122/96, Rink. p. II-1559, 60 punktas; 2004 m. gruodžio 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *EFfCI prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-196/03, Rink. p. II-4263, 42 punktas ir 2005 m. birželio 28 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *FederDoc ir kt. prieš Komisiją*, T-170/04, Rink. p. II-2503, 49 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. Sprendimo *Forum 187* 56 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

59 Nagrinėjamu atveju pirmiausia reikia pažymėti, jog ieškovė nurodė, kad ji veikė ir savo, ir savo narių, kurie ją įgaliojo pareikšti šį ieškinį, vardu. Tačiau, kaip pažymėjo Komisija, ieškovė nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad ginčijamas sprendimas būtų susijęs su jos pačios interesais.

60 Toliau konstatuotina, kad nė viena teisės nuostata nesuteikia ieškovei procesinių teisių, be to, ji nė vienos tokios teisės ir nenurodo.

61 Taigi reikia patikrinti, ar koordinavimo centrai, kuriems atstovauja ieškovė, ar kai kurie iš jų turi teisę pareikšti ieškinį. Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti Komisijos argumentus, kad jie neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

62 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo priimtinas tik tuo atveju, jei ieškovė yra suinteresuota, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats ginčijamo akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad ieškinį pareiškęs asmuo gali turėti naudos iš bylos baigties (žr. 2007 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *EnBW Energie Baden-Württemberg prieš Komisiją*, T-387/04, Rink. p. II-1195, 96 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

63 Suinteresuotumas pareikšti ieškinį turi būti jau atsiradęs ir esantis (1992 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *NBV ir NVB prieš Komisiją*, T-138/89, Rink. p. II-2181, 33 punktas) bei vertinamas ieškinio pareiškimo dieną (1963 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Forges de Clabecq prieš Vyriausiąją valdybą*, 14/63, Rink. p. 719, 748 ir 2001 m. balandžio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Torre ir kt. prieš Komisiją*, T-159/98, Rink. VT p. I–A-83 ir II-395, 28 punktas). Tačiau jis turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo dienos, antraip nebūtų reikalinga priimti sprendimą (2007 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją*, C-362/05 P, Rink. p. I-4333, 42 punktas ir nurodyta teismų praktika).

64 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad ieškovė savo ieškinyje nepateikė aiškios informacijos dėl centrų, kuriems ji atstovauja pagal šį ieškinį. Dubliko stadijoje ji pateikė dešimties savo narių suteiktus įgaliojimus pareikšti šį ieškinį. Ji taip pat pateikė lentelę, atspindinčią savo narių situaciją, jų neįvardydama, iš kurios, be kita ko, matyti, kad iš dešimties jos atstovaujamų narių tik dubliko priede esančioje lentelėje 35 numeriu pažymėtam centrui (toliau – centras Nr. 35) leidimas buvo atnaujintas neribotam terminui, o kitiems devyniems centrams leidimai buvo atnaujinti iki 2005 m. gruodžio 31 dienos. Be to, ji pateikė pranešimus apie mokėtiną mokestį ir pranešimus apie mokesčių perskaičiavimą, kuriuos Belgijos mokesčių administratorius išsiuntė kai kuriems nagrinėjamu atveju jos atstovaujamiems nariams.

65 Pirmiausia reikia priminti, kad Komisija, remdamasi Procedūros reglamento 48 straipsnio 1 dalimi, nepagrįstai teigia, jog ieškovės dubliko etape pateikti įrodymai yra nepriimtini, nes ieškovė nemotyvavo pavėluoto jų pateikimo. Iš tiesų remiantis šia nuostata dublike arba triplike bylos šalys gali pateikti jų argumentus patvirtinančių įrodymų, bet turi nurodyti priežastis, dėl kurių uždelsė juos pateikti. Tačiau, remiantis teismų praktika, pateikiant paneigiančius įrodymus ir papildant įrodymus po to, kai kita šalis atsiliepime į ieškinį pateikė paneigiančius įrodymus, netaikoma Procedūros reglamento 48 straipsnio 1 dalyje numatyta teisės praradimo taisyklė. Iš tikrųjų ši nuostata susijusi su naujų įrodymų pateikimu ir turi būti skaitoma atsižvelgiant į minėto reglamento 66 straipsnio 2 dalį, kuri aiškiai numato, kad gali būti pateikiami paneigiantys įrodymai, o anksčiau pateikti įrodymai gali būti papildomi

(žr. 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Komisija prieš Trends*, T-448/04, nepaskelbta Rinkinyje, 52 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

66 Nagrinėjamu atveju reikia manyti, kad ieškovės dublike pateikti įrodymai yra jos ieškinyje pateiktų įrodymų papildymas ir jais siekiama atsakyti į Komisijos atsiliepime į ieškinį pateiktus argumentus dėl ieškinio nepriimtinumo. Todėl Procedūros reglamento 48 straipsnio 1 dalyje numatyta teisės praradimo taisyklė jiems netaikoma, taigi nagrinėjami įrodymai priimtini.

67 Taip pat pažymėtina, kad atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą, ieškovė nurodė, kuriuos numerius, esančius dubliko priedo lentelės pirmame stulpelyje, atitinka dešimt centrų, kuriems ji ketina atstovauti nagrinėjamu atveju.

68 Taigi dešimties centrų, kuriems ieškovė ketina atstovauti nagrinėjamu atveju, suinteresuotumą pareikšti ieškinį reikia nagrinėti atsižvelgiant į visus šiuos argumentus.

69 Pirmiausia, dėl centro Nr. 35 reikia konstatuoti, kad ieškovė dublike pateikė dokumentą, kuriuo šis centras patvirtina suteikęs ieškovei įgaliojimus prašyti ginčijamo sprendimo panaikinimo. Tačiau konstatuotina, kad šio dokumento data yra 2008 m. spalio 31 d., t. y. daugiau nei penki mėnesiai po ieškinio pareiškimo. Nebuvo pateikta jokia kita informacija, leidžianti nustatyti, kad ieškinio pareiškimo dieną centras Nr. 35 buvo suteikęs ieškovei įgaliojimus pareikšti ieškinį nagrinėjamu atveju. Paklausta dėl to per teismo posėdį, ieškovė nurodė, kad centras Nr. 35 per vieną susirinkimą balsavo už ieškinio pareiškimą. Tačiau prie bylos medžiagos nebuvo pridėta jokia šio susirinkimo ataskaita ar protokolas, be to, ir pati ieškovė nepasiūlė to padaryti po posėdžio. Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ieškovė negali būti laikoma pareiškusia

šį ieškinį centro Nr. 35 vardu, taigi ir atstovaujančia jo interesams nagrinėjamu atveju. Todėl nagrinėjant šio ieškinio priimtinumo klausimą į šio centro situaciją negali būti atsižvelgiama. Beje, pažymėtina, kad 2009 m. sausio 27 d. Komisijai išsiųstame laiške (žr. pirmiau 32 punktą) centras Nr. 35, niekur neminėdamas šio ieškinio, tvirtina, kad ginčijamas sprendimas su juo nesusijęs.

70 Antra, dėl kitų devynių centrų pirmiausia reikia konstatuoti, kad jie tinkamai suteikė ieškovei įgaliojimus prieš pareiškiant šį ieškinį.

71 Toliau reikia pažymėti, kad remiantis ginčijamo sprendimo 1 straipsniu, kuriuo iš dalies keičiamas 2003 m. Sprendimo 2 straipsnis, šie centrai koordinavimo centrams taikoma tvarka naudojasi iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

72 Be to, pažymėtina, kad priėmus Nutartį *Forum 187* Belgijos valdžios institucijos atnaujino šių centrų leidimus laikotarpiui iki 2005 m. gruodžio 31 d. ir, neatsižvelgiant į jų prašymus Belgijos valdžios institucijoms, jų leidimai nebuvo pratęsti laikotarpiui nuo 2006 m. sausio 1 d. iki 2010 m. gruodžio 31 dienos.

73 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad apriboti šių devynių centrų leidimų terminą 2005 m. gruodžio 31 d. nusprendė pačios Belgijos valdžios institucijos ir niekas jų to daryti neįpareigojo. Iš tiesų Nutartimi *Forum 187* 2003 m. Sprendimas buvo suspenduotas tiek, kiek juo uždrausta atnaujinti koordinavimo centrų leidimus nenumatant kito šio atnaujinimo trukmės termino nei nustatytas Teisingumo Teismo sprendime pagrindinėje byloje. Be to, kaip ieškovė pripažino per teismo posėdį atsakydama į vieną Bendrojo Teismo klausimą, Belgijos valdžios institucijos galėjo atnaujinti nagrinėjamų devynių centrų leidimus neribotam terminui, kaip, beje, buvo keturių centrų

atveju, neatsižvelgdamos į tai, kad šis atnaujinimas, remiantis Nutartimi *Forum 187*, negalėjo tęstis ilgiau nei iki Sprendimo *Forum 187*.

74 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad nuo 2005 m. gruodžio 31 d. nagrinėjami devyni centrai pagal Belgijos teisės aktus nebeturi galiojančio leidimo, taigi teisėtai nebesinaudoja koordinavimo centrams taikoma tvarka.

75 Tokiomis aplinkybėmis manytina, kad šie devyni centrai negali reikalauti taikyti pereinamojo laikotarpio, kuris baigiasi vėliau nei nustatytasis ginčijamame sprendime, t. y. vėliau nei 2005 m. gruodžio 31 d., Sprendimo *Forum 187* prasme.

76 Iš tiesų pats pereinamojo laikotarpio tikslas užtikrinti perėjimą nuo vienos situacijos prie kitos, t. y. nagrinėjamu atveju perėjimą nuo situacijos, kai nagrinėjamiems centrams taikoma koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka, prie situacijos, kai ji jiems nebetaikoma. Taigi iš Sprendimo *Forum 187* (163 punktas) išplaukia, kad centrams, kuriems skirtas šis sprendimas ir kuriems priklauso nagrinėjami devyni centrai, turėjo būti taikomas protingas pereinamasis laikotarpis, kad jie galėtų prisitaikyti prie 2003 m. Sprendimo pasekmių.

77 Kadangi nuo 2005 m. gruodžio 31 d. nagrinėjamiems devyniems centrams koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka nebetaikoma, bet kuris po šios datos esantis laikotarpis, per kurį jiems būtų taikoma nagrinėjama tvarka, negalėtų būti laikomas turinčiu tikslą sudaryti jiems sąlygas prisitaikyti, nes jie jau yra šioje naujoje situacijoje. Todėl jei šis ieškinys būtų priimtas, nagrinėjamiems devyniems centrams

atgaline data negalėtų būti nustatytas pereinamasis laikotarpis ilgiau nei iki 2005 m. gruodžio 31 d., nes toks laikotarpis neturėtų prasmės.

78 Be to, negalėjimas taikyti, ir atgaline data, ilgesnio pereinamojo laikotarpio tuo atveju, kai centrai nebeturi galiojančio leidimo, išplaukia iš Nutarties *Forum 187*. Iš tiesų, nagrinėdamas prašymą suspenduoti 2003 m. Sprendimą, kuriuo buvo uždrausta atnaujinti kai kurių centrų leidimus, Teisingumo Teismo pirmininkas manė, kad jeigu prašymas sustabdyti vykdymą nebūtų patenkintas, ieškovų naudai priimtas sprendimas pagrindinėje byloje, kalbant apie pereinamojo laikotarpio nuostatas, iš esmės būtų neveiksmingas, nes galimos finansinės priemonės neatrodo tinkamos koordinavimo centrams skirtų teisės aktų stabilumui atkurti atgaline data (Nutarties *Forum 187* 146 punktas).

79 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad, atsižvelgiant į ieškinio, kuriuo siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo nenumatoma protingo pereinamojo laikotarpio, tikslą, toks minėto sprendimo panaikinimas nesuteiktų devyniems centrams jokios naudos.

80 Nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų negali paneigti pirmiau pateiktų samprotavimų.

81 Dėl argumentų, grindžiamų iš esmės tuo, kad centrai gali naudotis koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka po 2005 m. gruodžio 31 d., nes Karaliaus nutarimas Nr. 187 išlieka teisinis leidimų pagrindas (žr. pirmiau 55–57 punktus), iš teismų praktikos aiškiai išplaukia, kad jeigu negalima atmesti galimybės, jog jei ieškinys būtų patenkintas, ieškovas galėtų pareikšti tam tikrus reikalavimus nacionalinėms institucijoms arba bent jau galėtų reikalauti išnagrinėti savo prašymą šiose institucijose,

tai įrodo suinteresuotumą pareikšti ieškinį (šiuo klausimu žr. 2001 m. lapkričio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie prieš Komisiją*, T-9/98, Rink. p. II-3367, 34 ir 38 punktus ir 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Koninklijke Friesland Foods prieš Komisiją*, T-348/03, nepaskelbta Rinkinyje, 72 punktą).

82 Vis dėlto pirmiausia reikia pripažinti, kad nagrinėjamu atveju, net ir darant prielaidą, kad ieškinys bus priimtas, ieškovės atstovaujami centrai negalėtų pareikšti jokių reikalavimų Belgijos valdžios institucijoms konkrečiai dėl jiems taikomo pereinamojo laikotarpio, kuris yra šios bylos dalykas. Iš tiesų, kaip išplaukia iš to, kas pasakyta, Belgijos valdžios institucijos, net jei ir turėtų tokių ketinimų, negalėtų centrams pratęsti, net ir atgaline data, jiems nustatyto pereinamojo laikotarpio, nes jiems koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka nebetaikoma. Todėl ieškovė klaidingai mano, jog tai, kad Belgijos valdžios institucijos leidimą nagrinėjamiems centrams atnaujino tik iki 2005 m. gruodžio 31 d., neturi įtakos jų galimybei naudotis koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka po šios datos. Toliau pažymėtina, kad Teisingumo Teismas Sprendime *Forum 187* nepanaikino 2003 m. Sprendimo nuostatų, pripažįstančių šią pagalbos schemą nesuderinama su bendrąja rinka ir įpareigojančių Belgijos valdžios institucijas ją panaikinti arba pakeisti taip, kad ji taptų suderinama su bendrąja rinka. Taigi šios nuostatos veikia nuo 2003 m. Sprendimo priėmimo ir dėl to Belgijos valdžios institucijos negalėtų atnaujinti centrų leidimo remdamosi vien Karaliaus nutarimu Nr. 187. Be to, ginčijamo sprendimo panaikinimo atveju būtų reikalingas naujas Komisijos sprendimas, nustatantis naują pereinamąjį laikotarpį, kuris galėtų būti taikomas centrams, nes Bendrasis Teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl panaikinimo, negali ginčijamo sprendimo pakeisti kitu sprendimu arba pakeisti to sprendimo (2000 m. gegužės 11 d. Teisingumo Teismo nutarties *Deutsche Post prieš IECC ir Komisiją*, C-428/98 P, Rink. p. I-3061, 28 punktas ir 2002 m. rugsėjo 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sgaravatti Mediterranea prieš Komisiją*, T-199/99, Rink. p. II-3731, 141 punktas).

83 Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, pirma, kad nagrinėjami centrai savo suinteresuotumo pareikšti ieškinį negali grįsti Karaliaus nutarimo Nr. 187 taikymu po 2005 m. gruodžio 31 d. ir, antra, kad tai, jog Belgijos valdžios institucijos neatmetė

galimybės taikyti jiems nagrinėjamą tvarką po šios datos arba manė, jog šie centrai galėtų ja pasinaudoti, yra nesvarbu.

84 Be to, primintina, kad ieškovė negali remtis būsimomis neaiškiomis situacijomis, kad pateisintų savo suinteresuotumą prašyti panaikinti ginčijamą aktą (žr. 2005 m. balandžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sniace prieš Komisiją*, T-141/03, Rink. p. II-1197, 26 punktą ir nurodytą teismų praktiką). Pažymėtina, kad, neatsižvelgiant į pirmiau pateiktus svarstymus, nė vienas ieškovės pateiktas įrodymas neleidžia užtikrintai nustatyti, kad ginčijamo sprendimo panaikinimo atveju Belgijos valdžios institucijos, remdamosi Karaliaus nutarimu Nr. 187, nagrinėjamiems centrams atgaline data turėtų pratęsti leidimą ilgiau nei iki 2005 m. gruodžio 31 dienos. Belgijos valdžios institucijų koordinavimo centrams išsiųsti pranešimai apie mokesčių perskaičiavimą, kuriuos ieškovė pateikė savo dublike, iš tiesų rodo priešingai.

85 Dėl 2006 m. Įstatymo pažymėtina, kad jis bet kuriuo atveju negali pateisinti nagrinėjamų devynių centrų suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Iš tiesų šio įstatymo nuostatos dėl koordinavimo centrų apmokestinimo tvarkos neįsigaliojo. Iš tikrųjų jų įsigaliojimo data, remiantis įstatymo 298 straipsniu, turėjo būti nustatyta Ministrų Taryboje apsvarstytu Karaliaus nutarimu, kuris nebuvo priimtas. Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 18 konstatuojamosios dalies, Belgijos valdžios institucijos šį įsigaliojimą iš tiesų susiejo su sąlyga, kad Komisija turi patvirtinti, jog jam neprieštarauja. Ginčijamo sprendimo 3 straipsnyje nurodyta, kad 2006 m. Įstatymas nesuderinamas su bendrąja rinka tiek, kiek jo nuostatomis siekiama pratęsti koordinavimo centrams taikomą schemą po 2005 m. gruodžio 31 d., priimant naujus sprendimus dėl leidimo pratęsimo. Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad, kaip matyti iš 2008 m. gruodžio 19 d. Karaliaus nutarimo 6 konstatuojamosios dalies, Belgijos valdžios institucijos „sutiko su (ginčijamu) sprendimu neleisti įsigalioti (2006 m. Įstatymui)“ tiek, kiek jis susijęs su koordinavimo centrams taikoma tvarka, ir apie tai informavo atitinkamus mokesčių mokėtojus. Tai reiškia, kad Belgijos valdžios institucijos neketina leisti įsigalioti

šiam įstatymui. Beje, pažymėtina, kad ieškovė aiškiai neginčija ginčijamo sprendimo tiek, kiek jis susijęs su 2006 m. Įstatymu.

86 Galiausiai reikia atmesti ieškovės argumentus, grindžiamus tuo, kad centrų suinteresuotumą pareikšti ieškinį parodo Belgijos valdžios institucijų sprendimas įgyvendinti ginčijamą sprendimą ir išieškoti 2006 ir 2007 metų mokesčius (žr. pirmiau 54 punktą). Iš tiesų kadangi šie centrai pagal Belgijos teisės aktus nebeturi leidimo, reikalingo tam, kad galėtų naudotis apmokestinimo tvarka pagal Karaliaus nutarimą Nr. 187, nuo 2005 m. gruodžio 31 d. jie turėjo mokėti mokesčius pagal bendrąją tvarką arba sąlyginių palūkanų atskaitymo schemą, jei jie ją pasirinko. Kaip jau buvo nurodyta, ši situacija išplaukia, pirma, iš Belgijos valdžios institucijų sprendimo apriboti jų leidimus 2005 m. gruodžio 31 d., o ne iš ginčijamo sprendimo. Taigi nagrinėjami centrai, siekdami pateisinti suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl minėto sprendimo, nuo šiol negali remtis tuo, kad jie nemanė privalėsiantys mokėti mokestį pagal bendrąją tvarką, o sumokėjo mokestį pagal koordinavimo centrams taikomą tvarką, nors pagal Belgijos teisės aktus neturėjo tam teisės.

87 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad devyni centrai, kurių interesams nagrinėjamu atveju teisėtai atstovauja ieškovė, negali teigti esantys suinteresuoti pareikšti ieškinį ir dėl to neturi teisės prašyti panaikinti ginčijamo sprendimo.

88 Tai reiškia, kad ieškovė nėra vienoje iš situacijų, kai, remiantis pirmiau 58 punkte nurodyta teismų praktika, asociacijos pareikštas ieškinys yra priimtinas.

89 Todėl šis ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

90 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi šioje byloje ieškovė pralaimėjo, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

2. ***Forum 187 ASBL*** **padengia bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Paskelbta 2010 m. kovo 18 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.